

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. Ямбол, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря М.П.К.

като разгледа докладваното от Яна В. Ангелова Въззивно гражданско дело № 20232300500306 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.435- чл.437 ГПК.

Образувано е по подадена жалба от М. И. П. в качеството ѝ на трето за изпълнителното производство лице и от П. Х. П.- в качеството му длъжник по изпълнителното производство, двамата действащи чрез процесуален представител-пълномощник адв. С.К. от АК- Ямбол, против действията на ЧСИ И.Х.а с рег. №878 в КЧСИ по изпълнително дело № 20188780402026, изразяващи се в налагане на възбрана върху ½ ид.ч. от следния недвижим имот: дворно място, находящо се в гр. Стралджа, ул. „П. Кабаков" № 34, цялото с площ от 734 кв.м. съставляващо ПИ с идентификатор 69660.501.532, ведно с ½ ид.ч. от построените в имота: сграда с идентификатор 69660.501.532.1 с площ от 23 кв.м., с предназначение: хангар, депо гараж; сграда с идентификатор 69660.501.532.2 с площ от 46 кв. м., с предназначение: жилищна сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор 69660.501.532.3 с площ от 7 кв.м., с предназначение: друг вид сграда за обитаване; сграда с идентификатор 69660.501.532.4 с площ от 36 кв.м., с предназначение: жилищна сграда- еднофамилна.

В жалбата се излага, че изпълнителното дело е образувано само против П. П. за негово парично задължение, като двамата жалбоподатели са съпрузи от 30.10.2008 г. Възбраненият недвижим имот е придобит от тях чрез покупко- продажба по време на брака им в режим на СИО, и тъй като това е единствено жилище за длъжника и неговото семейство, същото се явява несеквеструемо по смисъла на чл. 444, т.7 от ГПК. По

отношение на жалбоподателката М. П. се сочи и допуснато от ЧСИ нарушение по чл. 502 и сл. от ГПК.

В жалбата се прави оплакване и за това, че е незаконно налагането на възбрана по отношение само на $\frac{1}{2}$ ид. част от имота на името на П.П., тъй като двамата жалбоподатели са съсобственици при условията на обикновена равнодялова съсобственост. С налагането на възбраната по този начин, според жалбоподателите в действителност е възбранена и $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, собственост на третото за изпълнението лице.

Взискателят по изпълнителното дело „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, не е депозирал възражения в срока по чл. 436, ал.3 от ГПК.

В мотивите си, депозирани на основание чл.436, ал.3 ГПК съдебният изпълнител сочи, че жалбата е неоснователна, тъй като възбраната върху недвижимия имот е наложена законосъобразно като обезпечителна мярка в рамките на изпълнителния процес, не е извършван опис на възбраненото имущество, не са предприемани действия по принудително изпълнение, свързани с осребряването му, при което не е нарушен принципа за несеквестрируемост.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, не се явяват. Представяват се от пълномощника си адв. К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Взискателят по изпълнителното производство, редовно призован, не се представява в с.з. и не взема становище по жалбата.

ЯОС, след като се запозна с доводите, изложени в жалбата и доказателствата по делото, намира следното:

Производството по изпълнително дело № 20188780402026 по описа на ЧСИ И.Х.а, рег. № 878 в КЧСИ, е образувано на 26.10.2018 г. по молба на взискателя „Ти Би Ай Банк“ ЕАД против длъжника П. Х. П., въз основа на издадени 4 бр. изпълнителни листи по заповеди за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д. № 1686/2018 г., ч.гр.д. № 1684/2018 г., ч.гр.д. № 1682/2018 г. и ч.гр.д. 1681/2018 г., всички по описа на ЯРС.

С разпореждане от 25.05.2021 г. на съдебния изпълнител, като взискател по изпълнителното дело е конституиран „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, в качеството му цесионер по договор за цесия, сключен с първоначалния взискател „Ти Би Ай Банк“ ЕАД.

След образуване на изпълнителното дело, съдебният изпълнител е изпратил покана за доброволно изпълнение на длъжника, като по делото не са налице данни за редовното ѝ връчване. Извършил е справки за имущество и доходи на длъжника, както и за регистрирани трудови договори на същия. По изпълнителното дело са наложени запови върху вземания на длъжника П. П. в банки, наложен е запов върху трудовото възнаграждение на длъжника.

По молба на взискателя от 08.09.2021 г. за обезпечение на вземането му по

изпълнителното дело, образувано въз основа на четирите броя изпълнителни листи, издадени от ЯРС за сума в общ размер на 14 900.00 към 26.10.2021 г., включваща главница, лихви и разноски в гражданското и в изпълнителното производство, ЧСИ е наложил възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника П. П., а именно: 1/2 ид.ч. от от недвижим имот, находящ се в гр. Стралджа, обл. Ямбол, ул. „П. Кабаков“ №34, а именно: ПИ с идентификатор 69660.501.532, с площ 734 кв.м.трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване, заедно д 1/2 ид. ч. от построените в имота: сграда с идентификатор 69660.501.532.1 със застроена площ 23 кв.м., с предназначение: хангар, депо, гараж, сграда с идентификатор 69660.501.532.2 със застроена площ 46 кв.м. с предназначение: жилищна сграда- еднофамилна, сграда с идентификатор 69660.501.532.3 със застроена площ 7 кв.м., с предназначение: друг вид сграда за обитаване, сграда с идентификатор 69660.501.532.4 със застроена площ от 36 кв.м. с предназначение: жилищна сграда- еднофамилна.

На 27.10.2021 г. в Служба по вписванията- гр.Ямбол е вписана възбраната, като до длъжника П. П. и съпруга недлъжник М. П. са изпратени съобщения за наложената възбрана на адреса в гр. Стралджа, ул. „П. Кабаков“ №34, които са върнати невръчени, с отбелязване, че пратките не са потърсени.

Жалбата е подадена на 29.05.2023 г.

От приложените към жалбата писмени доказателства се установява, че жалбоподателите П. Х. П. и М. И. П. са съпрузи, сключили граждански брак на 30.10.2008 г., както и това, че възбраненият от ЧСИ недвижим имот е придобит от двамата съпрузи по време на брака им чрез покупко- продажба на 25.11.2013 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от длъжник по изпълнителното дело и съпруга недлъжник, които се позовават на незаконосъобразно насочване на изпълнението върху имущество, което смятат за несеквестируемо по смисъла на чл. 444, т.7 от ГПК. Макар и в жалбата да е посочено, че същата се подава от М. П. като трето за изпълнителното дело лице, с оглед изложените в нея доводи за несеквестируемост на недвижимия имот, върху който е наложена възбраната, настоящия съдебен състав приема, че същата е подадена от П. в качеството ѝ на съпруга недлъжник.

В разпоредбата на чл.435, ал.2 ГПК изчерпателно са посочени изпълнителните действия, които подлежат на обжалване от длъжника. Съгласно същата, длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл.468, ал.4 и чл.485 ГПК, определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл.470, както и в случаите по чл.486, ал.2 ГПК, отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното

изпълнение, както и постановлението за разноските. Отделно от това в чл.435, ал.3 ГПК е предвидена възможност за длъжника да обжалва и постановлението за възлагане, но само поради това, че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена. В процесния случай длъжникът обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо /чл. 435, ал.2, т.2 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 503, ал.3 от ГПК съпругът недлъжник може да оспори вземането на същите основания и по същия ред, както съпругът длъжник, както и да обжалва изпълнителните действия на същите основания като него, т.е. съпругът недлъжник може да обжалва и насочването на изпълнението върху имущество, което се смята за несеквестрируемо.

Жалбата е подадена в срок по чл. 436 от ГПК /който срок не е започнал да тече за жалбоподателите, предвид липсата на данни по изпълнителното дело за връчване на съобщенията за наложената възбрана върху недвижимия имот/.

Съобразно задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС, заповестта и възбраната, като изпълнителни действия не подлежат на обжалване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество, а не конкретното изпълнителното действие, което нарушава (несъвместимо е с) несеквестрируемостта. Несеквестрируемостта на непотребимите вещи е забрана за тяхното осребряване. Налагането на заповест/възбрана върху тях обаче е допустимо, тъй като заповестта/възбраната ги задържа в патримониума на длъжника – налагането на заповест или възбрана върху вещи не е несъвместимо с несеквестрируемостта и в този смисъл не я нарушава. Допустим е и описът на непотребимите вещи (той е елемент от фактическия състав на заповеста, когато за първи път ги индивидуализира), забранено е осребряването им и поради това при описа несеквестрируемите непотребими вещи не може да бъдат предадени за пазене вън от дома на длъжника, а несеквестрируемостта на жилище може да бъде предадена за пазене на лице, което не се числи към домакинството на длъжника само ако не се намери такова лице и длъжникът отсъства. Това разбиране се основава на запазване закрилата по чл.452 ГПК на вискателя, осигуряваща относителна недействителност на разпореждането на длъжника с възбранената несеквестрируема вещь спрямо вискателя, защото в такава хипотеза сам длъжникът се отказва от несеквестрируемостта като се разпорежда с имота и срещу него вече може да се провежда принудително изпълнение. При условие, че длъжникът е доказал несеквестрируемостта на имота, насочването на изпълнението срещу него чрез вписване на възбрана е допустимо изпълнително действие съгласно цитираното тълкувателно решение на ВКС на РБ, тъй като възбраната не пречи на длъжника да ползва имота си и може да стои в него докато не се удовлетвори вискателя в изпълнителното производство.

В случая не се твърди и не се установява от данните по изпълнителното дело след налагане на възбраната върху жилищния имот на длъжника ЧСИ да е извършил опис и оценка на имота и да е го обявил на публична продажба, т.е. да е нарушил забраната за

осребряване на имущество, за което се твърди, че е несеквестируемо, при което жалбата на длъжника П.Х.П. и на съпруга недлъжник М. П., в частта, с която се обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което се счита за несеквестируемо от жалбоподателите, като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Неоснователна е и жалбата, подадена от съпруга недлъжник М. П., в частта, с която се твърди допуснато от съдебния изпълнител нарушение по чл.502 от ГПК при налагане на възбраната върху недвижимия имот. Съгласно разпоредбата на чл.502 от ГПК, изпълнението на вземане срещу един от съпрузите може да бъде насочено върху вещь, която е съпругеска общност. Съпругът недлъжник може да посочи имущество на съпруга длъжник, върху което да се насочи изпълнението. Ако посоченото имущество е налице и вземането може да се удовлетвори от него, след извършването на описа изпълнението по отношение на вещта съпругеска общност се спира и може да продължи, ако след осребряване на посоченото имущество вземането или част от него остане неудовлетворена. Съгласно чл. 503, ал.2 от ГПК съпругът недлъжник може да обжалва изпълнителните действия поради неспазване на чл. 502 от ГПК. В процесния случай жалбоподателката се позовава на нарушение на разпоредбата на чл.502 от ГПК, но по изпълнителното дело не са налице данни след насочване на изпълнението за вземане срещу съпруга й П. П. върху недвижимия имот, който е съпругеска имуществена общност, съпругът недлъжник да се е възползвал от предоставената му от закона възможност да посочи имущество на съпруга длъжник, към което да се насочи изпълнението, с което съдебният изпълнител да не се е съобразил.

По данните от изпълнителното дело освен това се установява, че съдебният изпълнител е възбранил $\frac{1}{2}$ ид. ч. от недвижимия имот, придобит от съпрузите по време на брака, собственост на съпруга длъжник, спазвайки въведения с разпоредбата на чл. 506 от ГПК принцип за равенство на дяловете на съпрузите.

Водим от изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадена жалба от П. Х. П. с ЕГН *****, в качеството му длъжник по изпълнителното производство, и М. И. П. с ЕГН *****, в качеството й на съпруга недлъжник по същото изпълнителното производство, двамата действащи чрез процесуален представител- пълномощник адв. С.К. от АК- Ямбол, против действията на ЧСИ И.Х.а с рег. №878 в КЧСИ по изпълнително дело № 20188780402026, изразяващи се в налагане на възбрана върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от следния недвижим имот: дворно място, находящо се в гр. Стралджа, ул. „П. Кабаков" № 34, цялото с площ от 734 кв.м. съставляващо ПИ с идентификатор 69660.501.532, ведно с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от построените в имота: сграда с идентификатор 69660.501.532.1 с площ от 23 кв.м., с предназначение: хангар, депо гараж; сграда с идентификатор 69660.501.532.2 с площ от 46 кв. м., с предназначение: жилищна сграда- еднофамилна; сграда с идентификатор 69660.501.532.3 с площ от 7 кв.м., с

предназначение: друг вид сграда за обитаване; сграда с идентификатор 69660.501.532.4 с площ от 36 кв.м., с предназначение: жилищна сграда- еднофамилна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 437, ал.3 от ГПК.

Препис от решението да се изпрати на ЧСИ И.Х. за сведение и изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____